

Β α ν έ σ σ α   Β α ῖ τ σ η

anima(L)

2^ο Εργαστήριο Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θανάση Τριαρίδη

ΑΘΗΝΑ 2018

Η Βανέσσα Βαΐτση γεννήθηκε το 1979 στην Άρτα και ζει στην Αθήνα. Έχει σπουδάσει πολιτικός μηχανικός και εργάζεται σε κατασκευαστική εταιρεία. Παρακολουθεί σεμινάρια θεωρητικής κατεύθυνσης με επίκεντρο τη θεατρική τέχνη.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6977393885

E-mail: vaivanessa@yahoo.com

Facebook: Vanessa Freta

Το κείμενο αυτό μπορεί να διαβαστεί και να αναπαραχθεί ελεύθερα από αυτή τη σελίδα υπό τον όρο της αναφοράς στο όνομα του συγγραφέα και στο θεατρικό εργαστήριο, στο πλαίσιο του οποίου γράφτηκε το έργο. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε συνεννόηση με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Μια γυναίκα Α, μια γυναίκα Β, ο γυναικολόγος – σύντροφος της Β, ένας ψυχολόγος.

Η απόφαση μιας γυναίκας να δηλώσει με τις πράξεις της τον κυκλικό χρόνο της κοσμικής τάξης και την αδιάσπαστη ενότητα ανθρώπων, ζώων και Φύσης. Πώς αυτό ερμηνεύεται από ένα παιδί; Πόσο επηρεάζει η αγάπη του γυναικολόγου και συντρόφου της Β, την “αντικειμενική” του κρίση; Πόσο η προσωπική απογοήτευση του ψυχολόγου θα μπορούσε να αλλάξει την “κανονικότητα” της ροής των πραγμάτων στην ανθρωπότητα; Μια ιστορία για τον Χρόνο, την από αρσενικής φύσεως πολυπόθητη εξέλιξη και την “αναγκαία”, ίσως, βουτιά του ανθρώπου στην αθωότητα μέσω της γνώσης.

*“Τέλειωσαν πια τα πρελούδια, ήρθε η ώρα του κατακλυσμού·
όσοι δεν είναι αρκετά κολασμένοι πρέπει επιτέλους να σωπάσουν,
να δουν με τι καινούριους τρόπους μπορούν να απαυδήσουν στη ζωή.”*

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΩ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ (1956)

Ντίνος Χριστιανόπουλος

1.

(Μια γυναίκα Α κάθεται στον καναπέ στην αίθουσα αναμονής ενός ιατροείου. Στη γωνία της αίθουσας υπάρχει το γραφείο της γραμματέως. Χτυπάει το κουδούνι, η πόρτα ανοίγει και μπαίνει η γυναίκα Β στην αίθουσα.)

B: ...καλησπέρα *(Ευγενικά, αλλά βιαστικά και ανυπόμονα)*.

A: *(Χαρούμενα.)* Καλησπέρα!

(Από τις κινήσεις της Β φαίνεται ότι ο χώρος της είναι οικείος. Πλησιάζει προς την πόρτα του γραφείου, διαπιστώνει ότι είναι κλειστή και με ανησυχία κάθεται στον καναπέ.)

A: Μην ανησυχείτε, μόνο εξετάσεις θέλω να δείξω στον γιατρό, δε θα καθυστερήσω.

B: *(Νευρικά, αλλά ευγενικά.)* Όχι, όχι, δε βιάζομαι.

A: *(Στακάτα, αλλά ευγενικά.)* Έχουμε αλλάξει δύο γιατρούς μέχρι στιγμής. Μας είπαν όμως ότι αυτός είναι ο καλύτερος.

B: *(Αδιάφορα.)* Ναι. Ναι.

A: Είναι πολύ κοντά, λένε, και στους δύο σε όλη τη διαδικασία, όχι μόνο στα ιατρικά θέματα, βοηθάει και ... *(ψάχνει να βρει τη λέξη)* και γενικά.

B: Σε ποιους δύο;

A: Στο ζευγάρι, λέω. Τους συμπαραστέκεται, δεν είναι ψυχρός.

B: *(Αδιάφορα.)* Έτσι ακούγεται, ναι.

A: Προσπαθούμε δύο χρόνια. Πολλές προσπάθειες, πολλές αποτυχίες, εξετάσεις που έπρεπε να γίνουν και δεν έγιναν, ξέρετε είναι πολύ δύσκολο. Δε μπορέσαμε ακόμη. Απογοητεύσεις πολλές.

B: Μπορεί να είναι μόνο ψυχολογικό το θέμα σας, μην απογοητευόσαστε.

A: Όχι, όχι, δηλαδή μπορεί να είναι και ψυχολογικό πια, αλλά υπάρχει και ιατρικό πρόβλημα. *(Παύση)* *(Λυπημένα.)* Αλλά είμαστε αισιόδοξοι. *(Με ψεύτικη αισιοδοξία.)* Θα τα καταφέρουμε σίγουρα. Θέλουμε τόσο πολύ ένα παιδί.

B: Ναι, σίγουρα.

A: *(Με απογοήτευση.)* Ίσως.

B: Σας το εύχομαι!

A: *(Χαρούμενα.)* Σας ευχαριστώ πολύ! Εσείς; Έχετε παιδιά;

B: Όχι. *(παύση)* Όχι.

A: Έχετε κάνει προσπάθειες όμως για να είστε εδώ, φαντάζομαι...

B: Δεν έχω κάνει κάποια προσπάθεια ακόμη. Τώρα, μάλλον, θα κάνω.

A: Καλή επιτυχία και σε σας τότε.

B: Σας ευχαριστώ.

A: Να κάνει και τις απαραίτητες εξετάσεις ο σύζυγός σας. Εμείς, την πρώτη φορά δεν είχαμε κάνει εξετάσεις σε κείνον και τελικά το πρόβλημα ήταν εκεί.

B: *(Χωρίς διάθεση να συνεχίσει τη συζήτηση.)* Θα το έχω υπόψιν μου. Σας ευχαριστώ.

A: Τις εξετάσεις του άντρα μου ήρθα να δείξω, γι' αυτό σας είπα πριν ότι δε θα καθυστερήσω.

B: *(Αδιάφορα, αλλά γλυκά.)* Όσο χρειαστεί... Μην ανησυχείτε.

A: Μακάρι όλα να πάνε καλά και στις δυο μας.

B: Μου επιτρέπετε να σας πω κάτι;

A: *(Χαρούμενα.)* Ναι, εννοείται! Ελεύθερα, ό,τι θέλετε.

B: Αν το πρόβλημά σας δεν είναι ανατομικό και είναι στο σπέρμα του συντρόφου σας, υπάρχουν τράπεζες σπέρματος που μπορείτε ...

A: *(Τη διακόπτει.)* Ναι, το γνωρίζουμε. Θέλουμε και οι δύο να είναι δικό μας.

B: Δικό σας θα είναι.

A: Ξέρετε ... (παύση) να είναι και βιολογικό. Να είμαστε εμείς. Να αφήσουμε κάτι από εμάς στην ανθρωπότητα. Τον δικό μας (παύση) απόγονο.

B: (Χωρίς όρεξη για περαιτέρω συζήτηση.) Ναι, βεβαίως, όπως θέλετε.

A: Δεν το έχουμε συζητήσει. Ο άντρας μου δε θα 'θελε με τίποτε να μην είναι δικό του το παιδί.

B: Εσείς;

A: Εγώ; Ίσως και να μην είχα πρόβλημα, αλλά τι νόημα έχει; Δε θα ήθελε με τίποτε εκείνος, οπότε δεν το σκέφτομαι.

(Σιωπή)

A: (Χωρίς διάθεση να συνεχίσει την προηγούμενη συζήτηση.) Πρέπει να τελειώσω με το γιατρό πριν τις δύο. Ξέρετε δε μένουμε εδώ. Στις τρεις φεύγει το λεωφορείο. Αν το χάσω θα πρέπει να περιμένω ως τις έξι που φεύγει το επόμενο. Ο άντρας μου δουλεύει, δεν μπόρεσε να έρθει μαζί.

B: Ωχ, αν το χάσετε, θα σας περιμένει και ο σύζυγός σας, επιστρέφοντας από τη δουλειά.

A: Ναι, ναι. Γι' αυτό πρέπει να προλάβω.

(Σιωπή)

A: Ξέρετε, δούλευα κι εγώ πριν. Σε ένα σούπερ μάρκετ.

B: Πριν;

A: Πριν ξεκινήσουμε τις προσπάθειες να κάνουμε παιδί.

B: Και σταματήσατε γι' αυτό;

A: Ναι, το θεωρήσαμε πιο σημαντικό. Η οικογένεια δε συγκρίνεται με τίποτε. Πρέπει να κάνεις θυσίες. Στην αρχή, πιστεύαμε ότι το πρόβλημα προερχόταν από εμένα. Παραιτήθηκα κι έκανα τον πρώτο κύκλο για εξωσωματική. Χωρίς αποτέλεσμα βέβαια.

B: Φαντάζομαι ορμονοθεραπεία;

A: Ναι, ναι, δεν ξέραμε τότε... *(Κοιτάζει το ρολόι της ανυπόμονα.)*

B: Θέλετε μήπως να χτυπήσετε την πόρτα να πείτε στον γιατρό ότι θα χάσετε το λεωφορείο σας;

A: Όχι, θα περιμένω λίγο ακόμη.

B: Όπως θέλετε.

A: Έχει περάσει αρκετή ώρα, που είναι μέσα το ζευγάρι, που ήταν πριν από εμένα, δε φαντάζομαι να αργήσουν πολύ.

2.

(Ακούγεται ήχος κινητού, η Α πετάγεται και ψάχνει στην τσάντα της αγχωμένη.)

B: *(Ψάχνοντας την τσάντα της.)* Μην ανησυχείς, το δικό μου είναι.

A: Οκ. Έχουμε τον ίδιο ήχο.

B: *(Το βγάζει από την τσάντα της.)* Επιτέλους! Παρακαλώ!

(.....)

B: Καλησπέρα! Είσαι καλά;

(.....)

B: *(Με συγκρατημένη χαρά.)* Ναι, ναι, καλά κι εγώ. Έχω έρθει στο ιατρείο. Εσύ που είσαι;

(.....)

B: Ακούω τον μικρό! Ναι, ναι, το αποφάσισα.

(.....)

B: Μιλήσαμε λίγο χθες το βράδυ, αλλά μάταιο. Δε συμφωνεί. Δεν περίμενα να καταλάβει πάντως. Τουλάχιστον αμέσως.

(.....)

B: Γι' αυτό ήρθα από εδώ, ελπίζω να το έχει σκεφτεί...

(.....)

B: Μακάρι να μπορούσα να έρθω στο πάρκο που είσαι με τον μικρό...

(.....)

B: Στο υπόσχομαι, θα προσπαθήσω μέσα στον επόμενο μήνα.

(.....)

B: Δε θέλω να σε ταλαιπωρώ με τον πιτσιρικά. Είναι μακριά, θα δω πότε μπορώ να έρθω εγώ να σας δω, έστω και για λίγο.

(.....)

B: Πήγα και από τη μαμά. Μου είπε να την ξεχάσω, αν προχωρήσω.

(.....)

B: Σίγουρη; Πως μπορώ να είμαι σίγουρη; Ποιος είναι σίγουρος;

(.....)

B: Σε ευχαριστώ πολύ. Για όλα.

(.....)

B: Ακούω τον μικρό σου πρίγκηπα! Σε φωνάζει!

(.....)

B: Θέλει να έρθει στο τηλέφωνο;

(.....)

B: Δεν πειράζει! Δώσε του φιλί μεγάλο από τη θεία.

(.....)

B: Ναι, βέβαια να μου το στείλεις! Θα το δω τώρα αμέσως! Σας φιλώ! Να προσέχετε.

(.....)

B: Θα έρθω να σας δω. Περιμένω το βίντεο... Μου λείπετε.

(Η Β κλείνει το τηλέφωνο. Είναι συγκινημένη. Χτυπάει ο ήχος εισερχόμενου μηνύματος. Όση ώρα η Β μιλάει στο κινητό, η Α ακούει με περιέργεια και μια δυσανασχέτηση για όσα λέει η Β.)

B: *(Χαμογελώντας, ανοίγει το κινητό της.)*

(Ανοίγει η οθόνη του κινητού στον τοίχο της σκηνής. Εκεί φαίνεται ένα παιδί επτά – οκτώ χρονών. Η Β κοιτάει τον τοίχο. Η Α ασχολείται με την τσάντα της και κάτι γράφει στο σημειωματάριό της.)

Παιδί: Γεια σου θεία! Τι κάνεις; Πότε θα έρθετε; Θα φέρετε και τον Thal μαζί να παίξουμε; Πες ναι! Πες ναι! Να πεις στο θείο ότι θέλω να μου φέρει αυτό που του είπα. Μην το ξεχάσεις. Να του το πεις.

Αδερφή της Β: *(Ακούγεται η φωνή της.)* Πες στη θεία τι μάθατε σήμερα στο σχολείο;

Παιδί: Μάθαμε για την Αριάδνη, τον Ιάσωνα και τον Μινώταυρο. Πως έδωσε το νήμα η Αριάδνη στον Ιάσωνα και ο Ιάσωνας μπόρεσε να βγει από τον λαβύρινθο, που είχε πάει για να σκοτώσει τον Μινώταυρο. Ο Μινώταυρος, θεία, ήταν τέρας μας είπαν στο σχολείο, γι' αυτό ζούσε μόνος του στο λαβύρινθο. Ήταν μισός άνθρωπος και μισός ταύρος. Είχε γεννηθεί έτσι, γιατί ο Θεός τιμώρησε έναν άνθρωπο γιατί δεν έκανε ό,τι του είχε πει. Αλλά εγώ λέω ότι μάλλον αγαπήθηκε μια γυναίκα με έναν ταύρο και γι' αυτό ήταν μισός άνθρωπος και μισός ταύρος. Και μετά, όταν μεγάλωσε και πήγε σχολείο, τον κοροϊδεύανε τα άλλα παιδιά γιατί δεν έμοιαζε με αυτά και πήγε και κλείστηκε στον λαβύρινθο. Και δεν ήθελε να κάνει παρέα με άλλους ανθρώπους. Και σκέφτομαι μετά ότι ο Ιάσωνας τον σκότωσε γιατί ο Μινώταυρος δεν πάλεψε μαζί του γιατί δεν ήθελε άλλο να ζει έτσι μόνος του.

Αδερφή της Β: *(Ακούγεται η φωνή της.)* Έλα, τη ζάλισες τη θεία σου. Δώσε της φιλή και μεγάλη αγκαλιά και πες της ότι την περιμένουμε σύντομα.

Παιδί: Σου δίνω φιλή, θεία και αγκαλιά μεγάλη. Σας περιμένω και σένα και τον θείο και τον Thal! Γειααααα! Μαμά, μαμά θα μου πάρεις παγωτό;

(Το βίντεο στον τοίχο κλείνει.)

3.

(Ανοίγει η πόρτα του γραφείου του ιατροείου, βγαίνει ο γιατρός.)

Γιατρός: *(Απευθυνόμενος στην Α.)* Καλησπέρα σας!

Α: Καλησπέρα γιατρέ!

Γιατρός: *(Απευθυνόμενος στην Α.)* Περάστε!

(Η Α μπαίνει στο γραφείο.)

Γιατρός: *(Απευθυνόμενος στη Β. σοβαρά και συνωμοτικά.)* Θα τα πούμε σε λίγο.

Β: *(Με ελαφρύ μουδιασμένο μειδίαμα.)* Ναι.

(Μπαίνοντας στο γραφείο, κλείνει την πόρτα. Φωτίζεται το γραφείο και κλείνει το φως στην αίθουσα αναμονής.)

Γιατρός: Αργήσαμε λίγο, αλλά συχνά δεν μπορείς να προγραμματίσεις το κάθε ραντεβού σωστά.

Α: Δεν πειράζει γιατρέ. Βέβαια θα ήθελα να προλάβω το λεωφορείο που φεύγει στις τρεις.

Γιατρός: *(Κοιτάζει το ρολόι του και με ηρεμία.)* Θα έχουμε τελειώσει οπωσδήποτε.

Α: Σας ευχαριστώ!

Γιατρός: *(Ψάχνοντας στο αρχείο του υπολογιστή του.)* Λ, Μ. Εδώ είμαστε. Βρήκα το ιστορικό σας, φέρατε τις εξετάσεις του συζύγου σας;

Α: Ναι, βεβαίως. Ορίστε. *(Του δίνει τον φάκελο.)*

Γιατρός: *(Ανοίγει τον φάκελο, βγάζει τα χαρτιά με τα αποτελέσματα των εξετάσεων, τα διαβάζει. Έχει ύφος ικανοποίησης.)* Μάλιστα. *(Γυρίζει σελίδα.)* Μάλιστα! Και ο δείκτης που μας απασχολούσε φαίνεται να διορθώθηκε αρκετά.

Α: Είναι καλύτερα γιατρέ;

Γιατρός: *(Αισιόδοξος.)* Ναι, είναι πολύ καλύτερες από την προηγούμενη φορά.

A: Επιτέλους, κάτι καλό!

Γιατρός: *(Γράφοντας τα αποτελέσματα των εξετάσεων στον υπολογιστή.)* Μην αγχώνεστε, θα πάνε όλα καλά.

A: Μακάρι.

Γιατρός: Χρειάζεται υπομονή, ψυχραιμία και θετική διάθεση.

A: Όλα θα τα κάνουμε γιατρέ για να αποκτήσουμε παιδί. Να μας βοηθήσει και ο Θεός. *(Κάνει το σταυρό της.)*

Γιατρός: *(Γράφοντας στον υπολογιστή.)* Να ολοκληρώσω την καταχώρηση και θα τα πούμε πιο αναλυτικά.

A: Ναι, ναι, με συγχωρείτε.

(Όσην ώρα ο γιατρός γράφει, φωτίζεται η αίθουσα αναμονής. Η Β έχει ανοίξει την τηλεόραση και κάνει ζάπινγκ. Τα περισσότερα κανάλια έχουν ειδήσεις και παρουσιάζουν αποσπάσματα από πορείες και διαμαρτυρίες. Ακούγονται φωνές από την τηλεόραση "ΑΙΣΧΟΣ, ΝΤΡΟΠΗ, ΘΑ ΚΑΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ", εμφανίζονται πανό που γράφουν "ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΠΟ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ". Αλλάζοντας κανάλι ακούγεται είδηση ότι θα μαστιγώσουν δημόσια μια Ινδή γιατί απάτησε τον άντρα της. Απογοητευμένη γυρίζει την τηλεόραση σε ράδιο. Ακούγεται το From Inside To Outside - Hindi Zahra. Χαμηλώνουν τα φώτα στην αίθουσα αναμονής και ξαναφωτίζεται το γραφείο.)

Γιατρός: *(Γυρίζει σελίδα στα χαρτιά των εξετάσεων και συνεχίζει να γράφει.)* Δείκτης FSH *(γράφει.)*, οκ, τελειώσαμε. Λοιπόν!

A: *(Τον κοιτάζει ανυπόμονα.)* Λοιπόν, γιατρέ, είναι όντως καλά τα νέα για μας;

Γιατρός: *(Καθησυχαστικός.)* Ναι, ο σύζυγός σας μετά τη θεραπεία έχει πολύ καλύτερες εξετάσεις.

A: *(Συγκινημένη, έτοιμη να δακρύσει.)* Δόξα το Θεό! Σας ευχαριστώ γιατρέ μου! Σας ευχαριστούμε πολύ!

Γιατρός: Θεωρώ ότι είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε σε γονιμοποίηση των ωαρίων σας.

A: Άρα θα κανονίσουμε να έρθει ο σύζυγός μου εδώ;

Γιατρός: Όχι εδώ, θα έρθετε στην κλινική που συνεργάζομαι. *(Βγάζει μια κάρτα της κλινικής.)* Ορίστε! *(Δίνει την κάρτα στην A.)* Εδώ θα έρθετε.

A: *(Παίρνει την κάρτα και τη διαβάζει.)*

Γιατρός: *(Επεξηγηματικά.)* Είναι δύο στενά πιο κάτω από εδώ. Πολύ κοντά. Είναι εύκολο να το βρείτε.

A: Ναι, ναι, θα το βρούμε.

Γιατρός: Θα σας καλέσω στο τηλέφωνο, εγώ ή η γραμματέας μου, κατά την διάρκεια της ημέρας να σας πω πότε θα έρθετε στην κλινική. *(Βγάζει δύο χαρτιά από το συρτάρι του.)* Εδώ είναι οι οδηγίες για εσάς και για τον σύντροφό σας πριν και μετά τη διαδικασία που θα ακολουθήσουμε. Οποιαδήποτε απορία έχετε, μπορείτε να με καλέσετε στο τηλέφωνο. Η κάρτα μου έχει και το κινητό μου, σε περίπτωση που χρειαστεί.

A: *(Διαβάζοντας τις οδηγίες που έχει πάρει από το γιατρό, αλλά χωρίς να τις διαβάσει για να τις κατανοήσει.)* Πιστεύετε ότι έχουμε πιθανότητες, γιατρέ;

Γιατρός: Ναι! Να είστε ήρεμοι και οι δύο. Να έχετε υπομονή και θα πάνε όλα καλά.

A: Μακάρι!

4.

(Φωτίζεται η αίθουσα αναμονής, η Β διαβάζει ένα ιατρικό περιοδικό. Από το ραδιόφωνο ακούγονται διαφημίσεις.)

Φωνή γιατρού: Περάστε από εδώ.

Φωνή Α: Σας ευχαριστώ πολύ!

Φωνή γιατρού: Να είστε ήρεμοι και αισιόδοξοι και οι δύο! Όλα θα πάνε καλά!

Φωνή Α: Το ξέχασα τελείως. Τι σας χρωστάω, γιατρέ;

Φωνή γιατρού: Τίποτε δε μου χρωστάτε. *(Με αστείο ύφος.)* Προλαβαίνετε και το λεωφορείο!

Φωνή Α: Ναι, ναι, ελπίζω να βρω εισιτήριο!

Φωνή γιατρού: Όπως είπαμε, θα σας τηλεφωνήσω αργότερα να σας πω για το ραντεβού μας στην κλινική.

Φωνή Α: Θα περιμένω!

Φωνή γιατρού: Καλή σας επιστροφή!

Φωνή Α: Καλό μεσημέρι! Σας ευχαριστώ για όλα!

(Όση ώρα ακούγονται οι φωνές του γιατρού και της Α, η Β διαβάζει ένα ιατρικό περιοδικό και περιμένει. Ακούγεται κλείσιμο πόρτας. Μετά από λίγο ο γιατρός ανοίγει την πόρτα του γραφείου του και βγαίνει στην αίθουσα αναμονής.)

Γιατρός: Μόλις έφυγε.

Β: Να έρθω;

Γιατρός: *(Της κάνει νόημα να μπει μέσα.)*

(Η Β μαζεύει τα πράγματά της, σηκώνεται και μπαίνει στο ιατρείο. Τα φώτα σβήνουν στην αίθουσα αναμονής.)

5.

(Φωτίζεται ξανά το γραφείο του γιατρού. Η Β κάθεται στην καρέκλα μπροστά από το γραφείο και ο γιατρός απέναντί της, όχι στη δική του πολυθρόνα πίσω από το γραφείο. Κοιτάζονται αμήχανα.)

B: *(Θέλει να πει κάτι, αλλά δεν ξέρει τι.)* Ηρέμησες καθόλου;

Γιατρός: *(Με σοβαρό ύφος.)* Ήρεμος είμαι. Ήρεμος ήμουν και χθες.

B: *(Διστακτικά.)* Ωραία.

Γιατρός: *(Απότομα, αλλά ευγενικά.)* Αν άλλαξα γνώμη, μήπως θες να με ρωτήσεις;

B: *(Με συγκρατημένη χαρά και ανυπομονησία.)* Ναι, αυτό. Άλλαξες;

Γιατρός: *(Γλυκά.)* Όχι, μικρή μου, δεν άλλαξα.

B: *(Κοφτά.)* Το ξανασκέφτηκες όμως;

Γιατρός: *(Με απορία, πιάνοντάς της τα χέρια.)* Τι να σκεφτώ; Να γονιμοποιήσω ωάριό σου με σπέρμα του Thal;

B: *(Με ύφος απαιτητικό.)* Ναι, αυτό να σκεφτείς.

Γιατρός: Όχι, όχι, δεν μπορώ να κάμω κάτι τέτοιο.

B: Δεν μπορείς να το κάνεις σαν γιατρός ή σαν σύντροφός μου;

Γιατρός: *(Της αφήνει τα χέρια.)* Δεν μπορώ να το κάνω, τελεία.

(παύση)

Γιατρός: Εσύ; Σαν τι το ζητάς από μένα;

B: *(Εκνευρισμένη ρητορική ερώτηση.)* Σαν τι;

Γιατρός: Ναι, σαν τι;

B: *(Αργά.)* Σ α ν τ α π ά ν τ α. Σαν σύντροφος. Σαν γιατρός. *(Απότομα.)* Είσαι ο καλύτερος γιατρός στις εξωσωματικές γονιμοποιήσεις, γιατί να απευθυνθώ αλλού;

Γιατρός: *(Με νεύρα και απορία.)* Γιατί εγώ κάνω εξωσωματικές μεταξύ ανθρώπων, όχι ανθρώπων και σκύλων.

B: Μην το λες υποτιμητικά. Το θέλω αυτό το πλάσμα.

Γιατρός: Δεν το λέω υποτιμητικά, λέω απλά ότι είναι διαφορετικό. *(Μη έχοντας τι άλλο να πει.)* Δεν το γνωρίζω, είναι άλλο.

B: Άρα ο λόγος που δε θες να το κάνεις είναι γιατί δεν ξέρεις;

Γιατρός: Είναι γιατί δεν ξέρω... Είναι γιατί δε θέλω...

B: *(Τον διακόπτει.)* Δεν ξέρεις ή δε θέλεις;

Γιατρός: Και τα δύο. Δε θέλω να δημιουργήσω ένα τέτοιο πλάσμα.

B: *(Ειρωνικά.)* Δημιουργήσεις; *(παύση)* *(Σοβαρά και ελαφρώς επιθετικά.)* Δε δημιουργείς.

Γιατρός: Ωραία, δε θέλω να συμβάλω στη γέννηση ενός τέρατος.

B: *(Πολύ ενοχλημένη, αλλά διατηρώντας την ψυχραιμία της.)* Τέρατος. Μάλιστα.

Γιατρός: Τέρατος, ναι. Τι θα είναι αυτό το πλάσμα, σκέφτηκες; Όλη η κοινωνία είναι απέναντί σου.

B: Δε με νοιάζει.

Γιατρός: Φαντάστηκες ότι αυτό το πλάσμα θα το αγκαλιάσει;

(Σιωπή)

B: Ναι, με τον καιρό θα το αγκαλιάσει.

Γιατρός: Δε θα γίνει αυτό, το ξέρεις. Το πολύ πολύ να το χρησιμοποιήσουν για πειράματα.

B: Θα το προστατεύσω εγώ.

Γιατρός: Δε θα μπορέσεις, μικρή μου. Δεν μπορείς να πας κόντρα σε όλους. Άνοιξε τηλεόραση και δες τι γίνεται στο άκουσμα ειδήσεων που είναι πέρα από την τρέχουσα ηθική της κάθε κοινωνίας!

B: Θα είμαστε μαζί και θα υπερασπιστούμε ότι πιστεύουμε. Θα μπορέσουμε.

Γιατρός: Κανείς δεν μπόρεσε. Θα υποφέρουμε όλοι μας. Εσύ, εγώ, αυτό το πλάσμα. Ο Thal; Τον ρώτησε κανείς; Τον ρώτησε κανείς αν θέλει να κάμει όλο αυτό που εσύ ονομάζεις φυσικό;

B: Θα πάμε να ζήσουμε μακριά από όλους.

Γιατρός: Αυτό δεν είναι λύση.

B: Μέχρι να μεγαλώσει.

Γιατρός: Δεν είναι λύση η απομόνωση. Μέχρι να μεγαλώσει. Και μετά; Όλοι θα μας δεχτούν σαν τους μεγάλους πρωτοπόρους;

B: Δεν είμαστε πρωτοπόροι, έχει ξαναγίνει.

Γιατρός: Αν έχει ξαναγίνει όπως λες. Κι αν πιστεύεις πως θα ξαναγίνει, άφησέ το να συμβεί.

B: Μα αυτό θέλω.

Γιατρός: Εσύ το εκβιάζεις.

B: Όχι.

Γιατρός: Το εκβιάζεις, μικρή μου. Αν θεωρείς ότι συνέβη και θα ξανασυμβεί, άστο να γίνει. Αν δεν το κάνεις εσύ, θα το κάνει κάποιος άλλος. Ίσως κάπως αλλιώς. Ίσως σε άλλους καιρούς. Άσε τα γεγονότα να συμβούν. Αν είναι μοιραία όλα αυτά, όπως λες ...

B: *(Τον διακόπτει.)* Νομοτελειακά, όχι μοιραία. Αυτό το λες επειδή εσύ δειλιάζεις.

Γιατρός: Δε δειλιάζω. Λατρεύω τον τρόπο που σκέφτεσαι. Πάντα τον λάτρευα, αλλά ακόμη κι αυτό που εσύ παρουσιάζεις φυσικό θα υλοποιηθεί μέσω της επιστήμης, όχι φυσικά. Η χημεία θα επέμβει, αγάπη μου.

B: *(Απότομα και νευρικά.)* Δε λατρεύεις τον τρόπο που σκέφτομαι. Δε λατρεύεις αυτό που είμαι γιατί δεν καταλαβαίνεις αυτό που είμαι.

Γιατρός: Λες εσύ; Καταλαβαίνω, νομίζω ότι καταλαβαίνω. Σκέφτομαι μήπως το απαγορευτικό και στερητικό λειτούργησε καρυκευτικά σε σένα και γι' αυτό όλα αυτά που ζητάς.

B: Δεν καταλαβαίνω τι μου λες.

Γιατρός: Θα γίνει όταν είναι να γίνει. Δε δρομολογούνται αυτά. Αν είναι να είναι, όπως λες φυσικό, δε δρομολογείται. Συμβαίνει.

B: Ήθελα να έχω εσένα μαζί μου. Νόμιζα ότι με αγαπούσες.

Γιατρός: *(Ειρωνικά.)* Και τώρα κατάλαβες ότι δε σε αγαπάω;

B: Ναι, νομίζω πως ναι.

Γιατρός: Γιατί δε θες να κάνουμε ένα φυσιολογικό παιδί οι δυο μας;

B: Αν με αγαπούσες θα το έκανες.

Γιατρός: *(Με συγκρατημένη αγανάκτηση.)* Αν σε αγαπούσα θα ήθελα το ωάριό σου μαζί με το σπέρμα του Thal;

B: Ναι. Θα το ήθελες και θα το αγαπούσες.

Γιατρός: Γιατί δεν κάνουμε μαζί ένα παιδί;

B: Όταν αγαπάς κάποιον δε σε νοιάζει να διαιωπίσεις το δικό σου DNA. Σε νοιάζει να δεις τη συνέχεια αυτού που αγαπάς. Αν το πλάσμα που θα γεννηθεί είναι από το δικό μου ωάριο, τι σε νοιάζει από ποιου άλλου τον σπόρο θα προκύψει;

Γιατρός: Ειλικρινά δεν μπορώ να σε παρακολουθήσω. Σηκώνω τα χέρια ψηλά.

B: Σε αυτό το πλάσμα θα βλέπεις εμένα και τον Thal. Αν με αγαπούσες, θα σου ήταν αρκετό. Δε θα ήθελες να ξέρεις πως είναι η δική σου συνέχεια.

Γιατρός: Κι εσύ;

B: Τι εγώ;

Γιατρός: Εσύ δεν έχεις ανάγκη, μιας και που με αγαπάς, να δεις τη δική μου συνέχεια; Τη συνέχειά μου ανεξάρτητα από εσένα ή μαζί με εσένα;

B: Ναι, αλλά δεν τέθηκε ποτέ τέτοιο θέμα.

Γιατρός: Δεν τέθηκε γιατί σκεφτόμουν τη συνέχειά μου μαζί με σένα. Το θεωρούσα αυτονόητο.

B: Άρα κι εσύ δρομολογημένα.

Γιατρός: Λέω τι ήθελα.

B: Ναι. Αλλά κι εσύ δρομολογείς το φυσικό.

Γιατρός: Αδιέξοδο. Πάντα οι συζητήσεις μας βγαίνουν σε αδιέξοδο.

B: *(Υφος απορίας με αθωότητα.)*

Γιατρός: Αδιέξοδο. Και χωρίς αυτό το αδιέξοδο δεν ξέρω αν θα σε λάτρευα τόσο.

B: *(Χαμογελώντας.)* Και τώρα;

Γιατρός: Να προτείνω κάτι;

B: Ναι.

Γιατρός: Θα το ακολουθήσεις;

B: Πες εσύ και βλέπουμε.

Γιατρός: Στην κλινική υπάρχει ένας κορυφαίος ψυχολόγος για υποστήριξη σε δύσκολες καταστάσεις. Θα να κάνεις μια συζήτηση μαζί του;

B: *(Δυσανασχετώντας.)* Δύσκολη κατάσταση.

Γιατρός: Δεν είναι;

B: Θεωρείς ότι ο ψυχολόγος θα μας βοηθήσει σε κάτι;

Γιατρός: Δε χάνουμε τίποτε. Ξέρω τι σκέφτεσαι ...

B: *(Υφος απορίας.)*

Γιατρός: Δε θα μιλήσω πριν με τον ψυχολόγο. Τίποτε δε θα ξέρει από εμένα. Και τίποτε δε θα μάθω μετά. Εσύ θα κινηθείς όπως επιθυμείς μαζί του.

B: *(Υφος μικρού παιδιού.)* Εντάξει.

Γιατρός: Τι εντάξει; **Θα** πας;

B: Ναι, ναι, θα πάω.

Γιατρός: Σε ευχαριστώ.

B: Μην με ευχαριστείς. Νομίζω ότι αυτά που πιστεύω δεν αλλάζουν.

Γιατρός: Δεν το προτείνω για να αλλάξουν.

B: Ωραία, να πάω.

6.

(Ακούγεται κουδούνι. Ο γιατρός βλέπει από την κάμερα και ανοίγει.)

Γιατρός: *(Δυσανασχετώντας.)* Ήρθε το επόμενο ραντεβού.

B: Πρέπει να φύγω;

Γιατρός: *(Ρητορικά.)* Δεν πρέπει;

B: *(Με δυσαρέσκεια.)* Θα σε περιμένω το βράδυ σπίτι.

Γιατρός: Θα σου κλείσω ραντεβού στην κλινική.

B: *(Ειρωνικά.)* Ναι, ναι. Μην αμελήσεις. *(Σηκώνεται να φύγει.)*

Γιατρός: *(Την πιάνει από το χέρι.)* Δε μου είπες ότι θα πας;

B: Ναι, θα πάω.

Γιατρός: *(Την αγκαλιάζει.)* Όλα θα φτιάξουν.

B: Πάντα.

Γιατρός: Έλα από την πίσω πόρτα.

B: *(Ακολουθεί από την πόρτα που έφυγε πριν και η Α.)*

Φωνή γιατρού: Σε φιλώ! Θα τα πούμε το βράδυ.

Φωνή B: Καλή συνέχεια! Το βράδυ λοιπόν.

(Η Β είναι στην αίθουσα αναμονής της κλινικής που θα συναντηθεί με τον ψυχολόγο. Σηκώνεται και παίρνει από τη βιβλιοθήκη ένα βιβλίο. Ξανά κάθεται στον καναπέ. Το βιβλίο είναι ο Οιδίπους Τύραννος. Η Β ξεφυλλίζει το βιβλίο.)

B: Για ένα κακό που πάθατε ή μήπως γι' άλλο που προσδοκάτε; πρόθυμος να σας βοηθήσω. Γιατί θενά ήμουν άσπλαχνος αν δεν λυπούμουν αξιολύπητους όπως εσάς ικέτας.

(Γυρίζει σελίδες.)

Όταν η Σφιγγοπρόσωπη εδώ ήτον Σφίγγα, και ξωτικά ετραγούδαε τα αινίγματά της, δεν έδινες σωτήριες τις συμβουλές σου το αίνιγμα ευκολοξήγητο δεν ήτον τότε, ούτε ήτονε του καθενός για να το λύση· μαντεϊάν εχρειαζότανε που δεν τη βρήκες στους οιωνούς που εξέταζες, αλλ' ούτε ακόμη θεός κανείς σ' την έδωκεν. Εγώ όμως ήλθα χωρίς να ξέρω τίποτε, ο Οιδίπους, λύω το αίνιγμα και την τρομερή την σφίγγα φθείρω.

(Ανοίγει η πόρτα του ιατρείου. Εμφανίζεται ο ψυχολόγος.)

Ψυχολόγος: Καλημέρα σας!

B: Καλημέρα σας!

Ψυχολόγος: Ελπίζω να μην περιμένατε πολύ.

B: Όχι, όχι, σχεδόν καθόλου.

Ψυχολόγος: Μίλησα πριν λίγο και με τον σύντροφό σας! Όχι για εσάς. Για ένα περιστατικό σήμερα το πρωί με ένα ζευγάρι.

B: *(Αδιάφορα.)* Α! OK!

Ψυχολόγος: Θέλετε να περάσουμε στο γραφείο;

B: *(Καθώς σηκώνεται.)* Ναι, βεβαίως.

8.

Ψυχολόγος: *(Καθώς μπαίνουν στο χώρο του γραφείου.)* Παρακαλώ, καθίστε.

B: *(Κάθεται.)* Ευχαριστώ.

Ψυχολόγος: Λοιπόν τι σας φέρνει μέχρι εδώ; Αποφασίσατε με τον φίλο μου να προχωρήσετε στην απόκτηση παιδιού;

B: *(Διστακτικά.)* Περίπου.

Ψυχολόγος: Μιλήστε μου ανοιχτά. Οτιδήποτε μου πείτε δε θα το μεταφέρω. *(Αστεειεύμενος.)* Ούτε καν στον φίλο και συνάδελφό μου! Ιατρικό απόρρητο!

B: *(Σοβαρή, αλλά ευγενική.)* Σας ευχαριστώ.

Ψυχολόγος: Λοιπόν;

B: *(Διστακτικά.)* Λοιπόν, πήρα μιαν απόφαση.

Ψυχολόγος: *(Νεύμα απορίας.)*

B: *(Με μιαν ανάσα.)* Αποφάσισα να προχωρήσω στη γονιμοποίηση του ωαρίου μου με το σπέρμα του σκύλου μας.

Ψυχολόγος: *(Κρύβοντας την έκπληξή του.)* Ναι. Τι εννοείτε όταν λέτε ότι θέλετε να γονιμοποιήσετε το ωάριό σας με το σπέρμα ενός σκύλου;

B: Αυτό ακριβώς που λέτε. *(Με έμφαση.)* Με το σπέρμα του σκύλου μας.

Ψυχολόγος: *(Προσπαθώντας να κρύψει την έκπληξή του.)* Θέλετε να μου πείτε τον λόγο που πήρατε μια τέτοια απόφαση; Γιατί αποφασίσατε κάτι τέτοιο;

B: *(Ρητορικά ρωτώντας.)* Γιατί; Γιατί το θέλω. *(Ρωτώντας τον ψυχολόγο.)* Γιατί όχι;

Ψυχολόγος: Τι εννοείτε γιατί όχι; Θεωρείτε ότι δε θα ήταν εύλογο να σας ρωτήσει κάποιος γιατί;

B: Θεωρώ ότι εσείς τουλάχιστον θα έπρεπε να το αντιμετωπίζετε διαφορετικά. Θα έπρεπε να καταλαβαίνετε ότι στους χρόνους μας δε συμβαίνει, άλλοτε όμως ήταν διαφορετικά.

Ψυχολόγος: Μιλήστε μου για το τι σκεφτόσαστε και επιθυμείτε κάτι τέτοιο.

B: Δε σκέφτομαι κάτι ιδιαίτερα σύνθετο. Απλά νομίζω ότι δεν είναι κάτι εξωπραγματικό.

Ψυχολόγος: Τι εννοούσατε όταν μου απαντήσατε ότι στους χρόνους μας δε συμβαίνει;

B: Ότι ίσως συνέβαινε κάποτε και ότι πιθανώς στο μέλλον να είναι κάτι σύνηθες. Τώρα ξενίζει εσάς, αλλά μπορεί σε λίγα χρόνια να ...

Ψυχολόγος: *(Τη διακόπτει.)* Θεωρείτε ότι κάποτε γεννιόντουσαν πλάσματα από γυναίκα και σκύλο;

B: *(Με σιγουριά.)* Ναι, αυτό πιστεύω.

Ψυχολόγος: *(Μη έχοντας κάτι να πει.)* Ναι.

B: Δεν είμαι τρελή. Μην με κοιτάτε με αυτόν τον τρόπο.

Ψυχολόγος: Όχι, όχι, απλά προσπαθώ να καταλάβω.

B: Τι;

Ψυχολόγος: Τι σας οδήγησε σε μια τέτοια απόφαση.

B: Σας λέω ότι δε με οδήγησε κάτι. Βλέπω πάνω στο γραφείο σας έχετε για το κολατσιό σας αχλαδόμηλα. *(Ειρωνικά.)* Αυτό βέβαια δεν το βρίσκετε εξωπραγματικό!

Ψυχολόγος: Καταλαβαίνετε ότι δεν είναι το ίδιο, έτσι δεν είναι;

B: Όχι, δεν το καταλαβαίνω. Αν ερχόμουν εδώ και σας έλεγα ότι θα έκανα παιδί με τον φίλο σας, θα σας φαινόταν κάτι παράξενο;

Ψυχολόγος: Όχι. Αλλά ...

B: *(Τον διακόπτει.)* Αν ερχόταν εδώ μια γυναίκα Ινδή και ήθελε να κάνει παιδί με έναν Ιάπωνα, θα σας φαινόταν κάτι περίεργο;

Ψυχολόγος: Όχι, μα ...

B: *(Τον διακόπτει.)* Τότε γιατί αυτό είναι;

Ψυχολόγος: Γιατί δεν ξέρεις τι θα προκύψει.

B: Ξέρεις και πολύ καλά. Έξω στη βιβλιοθήκη σας έχετε τον Οιδίποδα Τύραννο. Δεν το έχετε διαβάσει;

Ψυχολόγος: Δε σας καταλαβαίνω.

B: Απαντήστε μου, το έχετε διαβάσει;

Ψυχολόγος: Ναι, το έχω διαβάσει.

B: Άρα ξέρετε και για τη Σφίγγα που εξόντωσε ο Οιδίποδας, αφού πρώτα έλυσε το αίνιγμα.

Ψυχολόγος: Ναι, και τι με αυτό;

B: Η Σφίγγα, κύριε. Η Σφίγγα, ήταν ένα τέτοιο πλάσμα.

Ψυχολόγος: Μα αυτά είναι μύθοι αγαπητή μου. Απλώς μύθοι.

B: Αυτό, κύριε, δεν το ξέρετε ούτε εσείς, ούτε κανένας. Ό,τι ήταν μύθος υπήρχε και στην πραγματικότητα. Και από γενιά σε γενιά έγινε μύθος, κείμενο και ότι άλλο.

Ψυχολόγος: Έχετε αναλογιστεί αγαπητή μου τι θα γίνει αν ξεκινήσουμε να ενωνόμαστε με ζώα;

B: Είναι φυσικό, κύριε.

Ψυχολόγος: Δεν είναι ούτε φυσικό, ούτε φυσιολογικό. Αντίκειται στους νόμους.

B: Στους νόμους του ανθρώπου, κύριε. Όχι στους νόμους της φύσης. Κι αυτοί, της φύσης, είναι πιο ισχυροί από αυτούς του ανθρώπου.

Ψυχολόγος: Ναι, στους νόμους του ανθρώπου. Στους νόμους που τουλάχιστον σέβεται το ζώο που κανείς δεν το ρώτησε αν θέλει να περάσει όλη τη διαδικασία που εσείς θα το αναγκάσετε να υποστεί.

B: Νομίζω ότι άδικα ήρθα, δεν υπάρχει καμία περίπτωση να συνεννοηθούμε.

Ψυχολόγος: Να σας ρωτήσω κάτι;

B: Ναι, ότι θέλετε.

Ψυχολόγος: Παιδί με τον φίλο σας δε θέλετε να κάνετε;

B: Θέλω. Όπως θέλω με τον Thal έτσι θέλω και με τον φίλο μου.

Ψυχολόγος: Thal είναι ο σκύλος;

B: Ναι. Και ότι πλάσματα προκύψουν και στις δύο περιπτώσεις, θα αξίζουν την αγάπη μας. Τρυφερότητα και σεβασμό σε ότι είναι ο καθένας.

Ψυχολόγος: Η κοινωνία, αγαπητή μου, θα μετατραπεί σε χάος. Θα χάσουμε τον έλεγχο.

B: Ο έλεγχος θα χαθεί. Ναι, συμφωνώ. Αλλά ο τ ι δ ή π ο τ ε ε ί ν α ι φ υ σ ι κ ό , ε ί ν α ι π ά ν τ α ε κ τ ό ς ε λ έ γ χ ο υ .

(Ακούγεται ήχος κλήσης κινητού ή δόνησης κινητού.)

Ψυχολόγος: Με συγχωρείτε, είναι ανάγκη να απαντήσω.

B: Ναι, βεβαίως. Κανένα πρόβλημα.

(Ο ψυχολόγος σηκώνεται, κρατώντας το κινητό του, το οποίο συνεχίζει να χτυπάει/δονείται. Βγαίνει έξω από το γραφείο. Φωτίζεται η αίθουσα αναμονής.)

Ψυχολόγος: Παρακαλώ.

(Καλησπέρα, εγώ είμαι.)

Ψυχολόγος: *(Επιθετικά και με ειρωνεία.)* Ναι, σε κατάλαβα.

(Δεν ακούγεσαι πολύ ήρεμος.)

Ψυχολόγος: *(Με κινήσεις που δείχνουν ότι προσπαθεί να βρει την ηρεμία του.)* Ήρεμος είμαι.

(Δε φαίνεται. Σε παρακαλώ προσπάθησε να με καταλάβεις.)

Ψυχολόγος: *(Ηρεμα.)* Θέλω να καταλάβω. Προσπαθώ να καταλάβω. Αλλά φτάνω σε αδιέξοδο.

(Γιατί;)

Ψυχολόγος: Δεν ξέρω γιατί. Η κατάσταση είναι αδιέξοδη. Νόμιζα ότι είχαμε μια ισορροπημένη σχέση.

(Μα έχουμε.)

Ψυχολόγος: Πώς έχουμε;

(Υπάρχει αγάπη.)

Ψυχολόγος: Αν υπάρχει αγάπη, γιατί θες να το κάνεις;

(Αυτό δεν έχει σχέση με σένα, είναι δικό μου.)

Ψυχολόγος: Πως δεν έχει σχέση με εμένα; Όλη μου η ζωή θα διαταραχθεί.

(Δεν έχει. Εγώ θα συνεχίσω να σε αγαπάω.)

Ψυχολόγος: Εγώ... Εγώ δεν ξέρω αν μπορώ να συνεχίσω να σε αγαπάω. Τόσα χρόνια δουλεύω με την ψυχή του ανθρώπου και...

(Αν υπάρχει αγάπη, θα καταλάβεις.)

Ψυχολόγος: Μην μου λες για αγάπη.

(Όταν αγαπάς δίνεις και θα δίνεις μέχρι να πεθάνεις.)

Ψυχολόγος: *(Με ύφος σα να επαναλαμβάνει τα λόγια της.)* Όταν αγαπάς δίνεις και θα δίνεις μέχρι να πεθάνεις.

(Ναι, ακριβώς.)

Ψυχολόγος: Λέω πολλές φορές στον εαυτό μου: λογικέφου, προσπάθησε να καταλάβεις, να δεχτείς. Αλλά η λογική μου δεν μπορεί να σε παρακολουθήσει. Μήπως είσαι κουρασμένη; Τι να πω;

(Δεν έχει σχέση με κούραση.)

Ψυχολόγος: Τι να πω; Βλακείες λέω. Βλακείες λέω γιατί πονάω.

(Πονάς;)

Ψυχολόγος: Με ρωτάς αν πονάω; Είμαι άγρυπνος μέρες και κοιτεύω να τρελαθώ.

(Μάλιστα.)

Ψυχολόγος: Θέλεις μήπως να πας κάπου να απομακρυνθείς από όλους και να σκεφτείς;

(Τι να σκεφτώ;)

Ψυχολόγος: *(Ηρεμα.)* Να σκεφτείς. Να ηρεμήσεις. Να επιστρέψεις. Να ξαναρχίσουμε.

(Μην λέμε ξανά τα ίδια.)

Ψυχολόγος: Και πιο παλιά; Πιο παλιά δεν είχες καταλάβει τίποτε;

(Όχι.)

Ψυχολόγος: Και τι έγινε μετά;

(Με φέρνεις σε δύσκολη θέση.)

Ψυχολόγος: Ας έρθεις κι εσύ σε δύσκολη θέση!

(Γίνεσαι κακός και δε σου ταιριάζει.)

Ψυχολόγος: Και στο παιδί; Τι θα πούμε στο παιδί; Είναι 15 χρονών. Εφηβεία. Αυτό το σκέφτηκες; Δεν ξέρω αν μπορώ όλο αυτό να το διαχειριστώ. Τι θα του πω; Ξέρεις η μαμά σου αποφάσισε να κάνει αλλαγή φύλου; Ανακάλυψε ότι η φύση της την καταπιέζει;

(Αν είμαστε μαζί, θα το παλέψουμε και στο τέλος θα είμαστε όλοι καλά.)

Ψυχολόγος: *(Επαναλαμβάνει τα λόγια της.)* Να είμαστε μαζί! Εμάς μας σκέφτηκες καθόλου; Εγώ πως θα είμαι μαζί σου;

(Εσείς είστε η οικογένειά μου, αν εγώ δεν είμαι καλά, δε θα είστε ούτε εσείς.)

Ψυχολόγος: Μάλιστα, βολικές απαντήσεις. Εμείς είμαστε οικογένεια! Κανέναν δε σκέφτηκες. Μόνο τον εαυτό σου.

(Δεν είναι έτσι και το ξέρεις.)

Ψυχολόγος: Δεν ξέρω αν το παιδί μας είναι σε θέση να ζήσει κάτι τέτοιο. Όχι, τουλάχιστον άμεσα. Ίσως με τον καιρό. Όχι, τώρα.

(Θα κάνουμε μαζί το καλύτερο για το παιδί.)

Ψυχολόγος: Ίσως θα ήταν καλό να έφευγες για λίγο καιρό. Να μετακόμιζες σε άλλη χώρα.

(Δεν το πιστεύω ότι σε νοιάζει τι θα πει ο κόσμος.)

Ψυχολόγος: Δεν το λέω για τη γνώμη του κόσμου. Το λέω για να έχουμε χρόνο να το πούμε στο παιδί. Χρειάζεται χρόνος. Όχι μόνο για το παιδί. Χρειάζομαι χρόνο κι εγώ.

(Χρειάζεσαι χρόνο ή μήπως όλο αυτό γίνεται για να αλλάξω γνώμη;)

Ψυχολόγος: Και γι' αυτό. Αν αλλάξεις γνώμη;

(Δε θα αλλάξω. Είμαι σίγουρη.)

Ψυχολόγος: Όπως και να 'χει, χρειάζεται χρόνος για όλα αυτά. Όλοι μας πρέπει να πάρουμε τις απαραίτητες αποστάσεις για να δούμε. Τι μπορούμε και τι όχι.

(Θες να πάμε κάπου για φαγητό και να μιλήσουμε χωρίς να τσακωθούμε;)

Ψυχολόγος: Πραγματικά τι θέλω; Θέλω να σε εξαφανίσω, να μην σε αφήσω να πλησιάσεις ποτέ ξανά εμένα ή το παιδί. Δε θέλω ούτε να πάμε για φαγητό ούτε συζητήσεις.

(Θες να πάμε κάπου για φαγητό και να μιλήσουμε χωρίς να τσακωθούμε;)

Ψυχολόγος: Να πούμε τι;

(Πάμε, σε παρακαλώ, θα μιλήσουμε ήρεμα. Μόνο να υποσχεθείς ότι δε θα τσακωθούμε.)

Ψυχολόγος: Πάμε. *(μικρή παύση)* Το υπόσχομαι. Θα είμαι ήρεμος.

(Να πούμε Σάββατο;)

Ψυχολόγος: Ναι, Σάββατο. Ο μικρός θα λείπει, θα κοιμηθεί σε έναν φίλο του.

(Τέλεια!)

Ψυχολόγος: Θα τα πούμε τότε.

(Σε αγαπάω πάντα.)

Ψυχολόγος: Μην το λες αυτό. Μακάρι να με αγαπούσες όπως παλιά. Θα σου τηλεφωνήσω για τις λεπτομέρειες.

(Κλείνει το τηλέφωνο και μπαίνει στο γραφείο του.)

Ψυχολόγος: *(Προσπαθώντας να κρύψει την αναστάτωση.)* Συγγνώμη για το χρόνο που περιμένατε.

B: Δε με πειράζει. Είστε καλά;

Ψυχολόγος: *(Πίνει νερό.)* Ναι, ναι, μια χαρά. Τι λέγαμε;

B: Μιλούσατε αρκετά δυνατά.

Ψυχολόγος: *(Σα να μην έχει συνέλθει.)* Παρακαλώ;

B: *(Ηρεμη.)* Στο τηλέφωνο, λέω, μιλούσατε αρκετά δυνατά. Χωρίς τη θέλησή μου άκουσα το τηλεφώνημά σας.

Ψυχολόγος: *(Εμβρόντητος.)* Με συγχωρείτε. Είναι άσχημα τα πράγματα. Δε θέλει και πολύ ο άνθρωπος να χάσει τον έλεγχο.

B: Συμβαίνουν αυτά.

Ψυχολόγος: Ναι, ναι.

B: Μην κάνετε το λάθος να τα βάζετε με λάθος πρόσωπο. Να έχετε ανοιχτότητα. Κάθε στιγμή όλα αλλάζουν. Να την επιτρέπετε αυτή την αλλαγή. Να έχετε στο νου σας την πολλαπλότητα. Τίποτε δεν είναι μονοσήμαντο. Ανθρώπινο το μονοσήμαντο, για να αντέξουμε. Για να μας αντέξουν και για να αντέξουμε.

Ψυχολόγος: Μα τι μου λέτε;

B: Σας λέω αυτό που έλεγε ο ήρωας: αυτός ο άνθρωπος τα βάζει με το παπούτσι, ενώ φταίει το πόδι του! Μην τα βάζετε με τον άνθρωπό σας επειδή εσείς δεν μπορείτε να αντέξετε την αλλαγή.

Ψυχολόγος: Ξέρετε κάτι;

B: Τι;

Ψυχολόγος: Είμαι σύμφωνος.

B: Ορίστε;

Ψυχολόγος: Στην εξωσωματική, λέω, με το σπέρμα του σκύλου που θέλετε να κάνετε, είμαι σύμφωνος. Θα σας βοηθήσω όπως μπορώ.

B: *(Υφος έκπληξης.)*

Ψυχολόγος: Το ξανασκέφτηκα. Έχετε δίκιο. Να το κάνετε. Θα είμαι σύμμαχός σας.

B: Πώς κι αυτή η αλλαγή;

Ψυχολόγος: *(Σα να μην την ακούει.)* Ναι, ναι, να γίνει. Αρκεί να γίνει ελεγχόμενα. Να βρούμε τρόπο να το ελέγξουμε.

B: Τι να ελέγξουμε; Πριν μου είπατε ότι αν εξαπλωθεί θα επέλθει χάος. Αυτό θέλετε να ελέγξετε;

Ψυχολόγος: Όχι, όχι. Θα ήταν καταπληκτικό να μπορούσαμε να δημιουργήσουμε ένα πλάσμα άνθρωπο και σκύλο μαζί.

B: *(Με ύφος απορίας και δυσπιστίας.)* Άρα συμφωνείτε.

Ψυχολόγος: Ναι, αλλά ελεγχόμενα.

B: Τι εννοείτε ελεγχόμενα;

Ψυχολόγος: Εννοώ τη δημιουργία ενός πλάσματος με ανθρώπινη μορφή αλλά με τα χαρακτηριστικά συμπεριφοράς ενός σκύλου.

B: Δε σας καταλαβαίνω.

Ψυχολόγος: Σκεφτείτε ένα πλάσμα που θα έμοιαζε με άνθρωπο αλλά μόνο εξωτερικά. Η συμπεριφορά του θα καθορίζεται από το dna του σκύλου.

B: Εξακολουθώ να μην σας καταλαβαίνω.

Ψυχολόγος: Μα τι δεν καταλαβαίνετε; Είχατε την ιδέα για την τέλεια δημιουργία. Ένα πλάσμα ανθρώπινο στη μορφή με σπάνιες αρετές. Η πίστη, η αφοσίωση και η ανιδιοτελής αγάπη θα είναι τα βασικά του χαρακτηριστικά. Όλα αυτά θα τα κληρονομεί από το dna του σκύλου. Έτσι και η εξωτερική του εμφάνιση δε θα δημιουργεί κάποιο πρόβλημα στην κοινωνία ή σε εκείνον, αλλά και θα έχουμε εξελιγμένο είδος.

B: *(Εκπληκτική.)* Δεν είχα αυτό ακριβώς στο μυαλό μου.

Ψυχολόγος: Δεν το είχατε αλλά εγώ εξέλιξα την ιδέα σας. Κανένας άνθρωπος δε θα αισθάνεται μόνος. Κανένας άνθρωπος δε θα αισθάνεται προδομένος από την αγάπη του. Η αφοσίωση και η πίστη θα επικρατούν παντού.

B: *(Απογοητευμένη.)* Νομίζω ότι βλέπουμε τα πράγματα εντελώς διαφορετικά.

Ψυχολόγος: Μα γιατί; Τώρα είμαστε στο ίδιο στρατόπεδο!

B: Όχι, όχι. Εγώ αγαπητέ μου δεν έχω πρόθεση καμιά να συνεισφέρω στο να γίνουν πλάσματα που θα υπηρετούν ανθρώπινες ανάγκες.

Ψυχολόγος: Μα θα γίνει για το κοινό καλό.

B: Δεν επιθυμώ να γεννήσω υποκατάστατα σχέσεων για τη διατήρηση της υποτιθέμενης ευτυχίας σας, κύριε. Δεν είχα σκεφτεί ποτέ κάτι τέτοιο.

Ψυχολόγος: Δεν το είχατε σκεφτεί, αλλά είχατε τη θεμελιώδη ιδέα!

B: Ναι και την παίρνω πίσω. Δεν το επιθυμώ. Ούτε επιθυμώ να είμαι εγώ αυτή που θα κάνει κάτι τέτοιο και θα εδραιωθεί μια κατάσταση παραγωγής πλασμάτων για την ευχαρίστηση τη δική σας... Για την ευχαρίστηση του ανθρώπου.

Ψυχολόγος: Μα θα βοηθήσει στην εξέλιξη. Θα βοηθήσει να μην πονάει ο άνθρωπος.

B: Τα πλάσματα που υπάρχουν κύριε δε δημιουργήθηκαν για να εξυπηρετούν τον άνθρωπο.

Ψυχολόγος: Δεν έχει σημασία το ότι βλέπουμε διαφορετικά τα πράγματα. Θα είμαι δίπλα σας να σας στηρίξω σε όλο αυτό. Να δημιουργήσουμε ένα τέτοιο πλάσμα και ...

B: *(Τον διακόπτει.)* Δε θέλω τη στήριξή σας.

Ψυχολόγος: Μα θα γίνουν όλα όπως τα είπατε.

B: Σας το ξαναείπα. Δε θέλω να κατασκευάσω κάτι σαν αντικείμενο του ανθρώπου για να ζει ο ίδιος καλύτερα και πιο υποφερτά. Μου είναι εντελώς αποκρουστικό όλο αυτό.

Ψυχολόγος: Κρίμα. Θα μπορούσαμε να κάνουμε θαύματα.

B: Όχι, όπως τα εννοείτε εσείς. Θαύματα γίνονται και θα συνεχίσουν να γίνονται αλλά όχι έτσι. *(Παίρνει την τσάντα της και σηκώνεται να φύγει.)*

Ψυχολόγος: Φεύγετε;

B: Δε βρίσκω τον λόγο να μείνω άλλο. Τι σας οφείλω;

Ψυχολόγος: *(Βιαστικά.)* Τίποτε δε μου οφείλετε. *(Αλλάζοντας ύφος, πιο γλυκά.)* Ίσως αν το ξανασκεφτόσαστε;

B: Σας ευχαριστώ για τον χρόνο σας. Δε θέλω να ξανασκεφτώ κάτι.

Ψυχολόγος: Θα προχωρήσετε στη γονιμοποίηση;

B: Δεν ξέρω.

Ψυχολόγος: Λυπάμαι αν σας έφερα σε δύσκολη θέση.

B: Τον εαυτό σας κύριε σκεφτείτε, λυπηθείτε ή όχι.

Ψυχολόγος: Τι εννοείτε;

B: Η προσωπική σας λύπη και η προσωπική σας απογοήτευση ας μην σας οδηγούν σε συμπεράσματα για όλη την ανθρωπότητα.

Ψυχολόγος: Γίνεστε εριστική, αλλά ας είναι. Χάρηκα πολύ που σας γνώρισα.

B: *(Με ειρωνεία, ίσως και όχι.)* Κι εγώ!

(Η Β βγαίνει από το γραφείο του.)

(Το σκηνικό έχει αλλάξει. Η Β είναι στο σαλόνι του σπιτιού της με τον σκύλο της. Ακούγεται ένας γρύλλος.)

Β: *(Απευθυνόμενη στο σκύλο της.)* Φαίνεται, Thal, πως έτσι γίνεται πάντα. Ή μήπως μεγάλη λέξη το πάντα; Ναι, μεγάλη. *(Βιαστική και στακάτη φωνή.)* Κανονικά το ποτέ και το πάντα δε θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται.

(Βαθιά σκεπτική.) Π ο τ έ και π ά ν τ α.

Ποτέ ξανά. *(Με ενθουσιασμό μικρού κοριτσιού.)* Πάλι.

(σιωπή)

Θα χαλάσει, λέει η ισορροπία. Θα αλλοιωθεί η αισθητική μας! Ποια αισθητική; Η αισθητική, κύριε, έχει σχέση μόνο με το πως βλέπει το μέσα μας, όχι με το εξωτερικό. Αποκρουστικό τέρας, λέει. Εσύ, Thal, καταλαβαίνεις αυτές τις λέξεις; Τις φριχτές κι ανόητες; Ανθρώπινες λέξεις. Πόση αντοχή στη χυδαιότητά τους να δείξουμε; Τίποτε δε με απωθεί περισσότερο από τους ανθρώπους και συνάμα τίποτε δε με γοητεύει τόσο πολύ. Ό,τι δε μας μοιάζει, μας ταράζει, το θεωρούμε εχθρικό και κακό. Το πολεμάμε πριν τη γέννησή του ως επικίνδυνο.

(σιωπή)

Καλό. Κακό. Καλό και κακό. Αιόμη και η πίστη και η αφοσίωσή σου Thal μπορεί να μετατραπεί σε κόλαση. Παραγωγές ελεγχόμενων πλασμάτων για να εξυπηρετήσουν το ανθρωπινό γένος. Κατασκευή και εμπόριο πλασμάτων όπως τα θες. Σαν σε βιτρίνες. Ούτε ψυχή ούτε μυαλό ανοιχτό. Μόνο εξηγήσεις. Εξηγήσεις και σκέψεις για συμφέρον και εξέλιξη. Ε ξ έ λ ι ξ η; Όχι. Ίσως όχι. Ποιος μπορεί να είναι σίγουρος; Εσύ, Thal, τι σκέφτεσαι για την εξέλιξη; Έπαρση η εξέλιξη; Ο ψυχολόγος σκέφτεται τη δημιουργία! Ατελείς άνθρωποι υπολογισμοί. Σκέψη εκ φύσεως αδύναμη. Υπερεκτιμημένη.

Αντικειμενικά, λένε... Τι λες, Thal; Υπάρχει αντικειμενικά; Υπάρχει μέτρο στο μέτρο; Αν *(Κομπιάζοντας.)* ... *(Ονειρεύεται.)* Αν μας οδηγούσε το αντικανονικό! Τι είπες, Thal; Είπες τι θα άλλαζε; *(Με σθένος.)* Θα σου πω εγώ τι θα άλλαζε! Θα μας προσανατόλιζε καλύτερα! *(Αδύναμα.)* Καλύτερα; Ποιος ξέρει;

Είμαι εγκλωβισμένη Thal. Εγκλωβισμένη. Καμία απόφαση δεν είναι σωστή. Καμία απόφαση δεν είμαι σε θέση να πάρω. *(Φέρνει τα χέρια στο πρόσωπό της.)* Είμαι δυστυχισμένη. Ανεπαρκής και δειλή. Κι όμως πρέπει κάτι να κάνουμε.

Τίποτε δεν είναι δοσμένο. Πες κάτι, Thal! Πες οτιδήποτε. Πρέπει να πάρουμε μια απόφαση. Εμείς ... Εμείς απόσπασμα της ανθρωπότητας, κομμάτι του όλου(;)
Πως να εκπροσωπήσουμε το συνάφι μας; Τι να πράξουμε;

Μήπως τίποτε; Να γίνουν όλα μόνα τους; Να μην αναλάβουμε εμείς την ευθύνη της επανάληψης; Μήπως να μετανιώναμε που γεννηθήκαμε; Πάλι θα γίνουν όλα. Όλα θα γίνονται διαρκώς. Τι ρόλο παίζουμε στην ιστορία; Άστο να γίνει. Όταν...

Εέχασέ τα όλα αυτά Thal. *(Πιο κυρίαρχος του εαυτού της.)* Αν δεν γκρεμίσουμε το παλιό πως θα έρθει το καινούργιο; Κι αν ο κόσμος πρέπει να πειστεί; Πως θα πειστεί; Γλυκά; Εμπόλεμα; Ίσως πρέπει να γίνει. Κι αν όντως γίνει όταν είναι να γίνει; Δε μας μένει παρά να περιμένουμε; Ή μήπως όχι; Να προσπαθήσουμε; Να τολμήσουμε; Να επιστρέψουμε εκεί που ανήκουμε; Και που ανήκουμε; Ποιος ξέρει; Δεν ξέρω τι έχει νόημα πια. Πράξεις πιο μεγάλες; Πιο επιβλητικές; Για να αποδείξουμε ότι υπάρχουμε; Ή μήπως για να μας θυμούνται όταν δε θα υπάρχουμε;

Τι μου λες, Thal; Πως όλα είναι παράλογα; Ναι, είναι τόσο παράλογα που μοιάζουν λογικά. Γρίφος. Ή δεν έχει καμιά λύση ή έχει πολλές. Πάντα αδιέξοδο. Thal αισθάνομαι σαν τον ήρωα σε κείνο το ναυάγιο. Δεν μπήκε στη βάρκα να σωθεί. Επέλεξε την ανυπαρξία του μπλε βυθού. Καμία συναναστροφή με τους άλλους. Με τους άλλους που στριμώχνονται και βρίζονται για μια θέση στη βάρκα.

Αυτό είμαστε; Αυτό θα είμαστε; Άγνωστο. Εμείς όμως, Thal, δε θα ζήσουμε έτσι. Σίγουρα δεν μπορούμε να ζήσουμε έτσι. Ας τολμήσουμε. Ας προσπαθήσουμε να ζήσουμε αλλιώς.

(Ονειρεύεται.) Κάπου...

Κάποτε θα γίνει...

Κάποιοι...

Ίσως...

Πάμε ακόμη μια φορά...

Τώρα;

Επιτέλους;

Όλα εμείς ξανά...

(Ήχος από κλειδιά της πόρτας του διαμερίσματος. Η Β εμφανώς χαρούμενη πετιέται και κατευθύνεται προς την πόρτα. Τα φώτα σβήνουν...)